RESOLUTION

från Administrativa kommissionen av den 29 juni 2000 om kriterier för införande av förmåner som ”särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner” i bilaga II, del III eller i bilaga IIa till förordning (EEG) nr 1408/71

(2001/C 44/06)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS ADMINISTRATIVA KOMMISSION FÖR SOCIAL TRYGGHET FÖR MIGRERANDE ARBETARE HAR

på grundval av artikel 81 g i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, enligt vilken Administrative kommissionen har till uppgift att lämna förslag till kommissionen om utarbetande av ytterligare förordningar och om ändring av gällande och senare förordningar, och

av följande skäl:

EG-domstolen framhöll i sin dom av den 4 november 1997 i mål C-20/96 Snares och i sin dom av den 11 juni 1998 i mål C-297/96 Partridge att det är rådets uppgift att granska om förmåner uppfyller kriterierna för att införas som ”särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner” i bilaga IIa till förordning (EEG) nr 1408/71, vilket innebär att det är rådet som har huvudansvaret för detta. Administrativa kommissionen har dock också ett ansvar när det gäller att utarbeta nödvändiga rättsakter på detta område.

Det har tidigare varit svårt att tillgodose några medlemsstaters önskemål om att införa vissa förmåner i den berörda bilagan, eftersom det inte har funnits några fastställda kriterier för när en förmån skall klassificeras som en ”särskild icke avgiftsfinansierad förmån”.

Särskilt de nya kandidatländerna har vid upprepade tillfällen betonat behovet av sådana objektiva kriterier.

Gemensamt fastställda objektiva kriterier för införandet av vissa förmåner i denna bilaga kräver inte någon genomgång av de förmåner som efter gemensamt beslut redan har tagits med i denna bilaga.

Gemensamt överenskomna kriterier för införande av en förmån som ”särskild icke avgiftsfinansierad förmån” i bilaga IIa till förordning (EEG) nr 1408/71 skulle avsevärt bidra till att påskynda de förberedande diskussionerna i Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetare, och också bidra till rättssäkerheten, då det är nödvändigt med en avgränsning i förhållande till särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner på regional nivå, som inte omfattas enligt artikel 4.2 b i förordning (EEG) nr 1408/71.

ENATS OM FÖLJANDE KRITERIER:

1. Förordning (EEG) nr 1408/71 fastställer kriterierna för särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner. Dessa kriterier behandlas systematiskt i det följande:

2. Artikel 4.2a i förordningen gäller särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som utges enligt en annan lagstiftning eller andra system än de som anges i artikel 4.1, och som inte omfattas enligt artikel 4.4, när dessa förmåner beviljas i stället för, som komplement till eller som tillägg till förmåner för att täcka de risker som avses i artikel 4.1, eller uteslutande är avsedda att ge särskilt skydd för funktionshindrade. Även om artikel 4.2a gäller både särskilda icke avgiftsfinansierade vårdförmåner och kontantförmåner, gäller artikel 10a endast kontantförmåner.

3. På grund av det nära sambandet i sak kan de kriterier som fastställs i artikel 4.2a även tillämpas på de särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner som är begränsade till en del av en medlemsstats territorium, och som därför enligt artikel 4.2b i sin helhet kan uteslutas från förordningens sakområde genom att de införs i del III i bilaga II. För dessa förmåner finns det emellertid ytterligare ett kriterium såtillvida att de inte är avsedda att utges på samma sätt inom hela den berörda medlemsstatens territorium, och att behörigheten att reglera dessa förmåner uteslutande åvilar lokala myndigheter. Enbart decentralisering av administrationen är inte tillräckligt för att dessa förmåner skall betraktas som särskilda icke avgiftsfinansierade förmåner i den mening som avses i artikel 4.2b i förordning (EEG) nr 1408/71.

DEFINITION AV ICKE AVGIFTSFINANSIERADE FÖRMÅNER

4. Följande kriterier är särskilt relevanta när det gäller att fastställa om en förmån är icke avgiftsfinansierad:

   a) Förmånens finansiering bör ses som en avgörande faktor och systemet, som kan vara ett särskilt system eller ett allmänt system, skall uteslutande finansieras genom skatter som är avsedda att täcka allmänna offentliga utgifter, eller genom skatter vars syfte är att finansiera social trygghet.

b) Den omständigheten att en förmån finansieras enbart via arbetsgivaravgifter innebär i sig inte att den är icke avgiftsfinansierad för de arbetstagare som den är avsedd för.

DEFINITION AV SÄRSKILD FÖRMÅN

5. Följande kumulativa kriterier är särskilt relevanta när det gäller att fastställa om en förmån är en särskild förmån:

a) Förmånen har samma kännetecken som en socialförsäkringsförmån av ”blandat slag” i den meningen att förmånstagaren har lagstadgad rätt till förmånen, vilket kännetecknar en socialförsäkringsförmån, men den har också inslag av socialbidrag i den meningen att den berörda personens särskilda ekonomiska behov och/eller andra behov skall beaktas.

b) Kännetecknen för denna förmånskategori har ett nära samband med de särskilda sociala och ekonomiska förhållandena i den medlemsstat där förmånstagaren är bosatt.

c) Förmånen är avsedd att ge stöd i situationer med otillräckliga ekonomiska resurser.

d) Förmånen kan beviljas på grundval av behovsprövning, även om det på grund av förmånens allmänna karaktär inte alltid är nödvändigt att göra en bedömning av de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall. Behovsprövning är ett viktigt, men inte avgörande kriterium, varvid särskilt förvärvsinkomster eller andra socialförsäkringsförmåner kan beaktas.

DEFINITION AV ERSÄTTNINGSFÖRMÅNER, TILLÄGGSFÖRMÅNER OCH KOMPLETTERANDE FÖRMÅNER

6. Med *ersättningsförmåner* avses förmåner som utges i stället för de ”normala” förmåner som beviljas för att täcka de risker som anges i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71. Dessa förmåner måste därför avse samma risker. Denna kategori omfattar särskilt förmåner som beviljas personer som t.ex. inte uppfyller försäkringsvillkoren för rätt till ”normala” förmåner.

7. *Tilläggsförmåner eller kompletterande förmåner* är först och främst förmåner som beviljas tillsammans med en ”normal” förmån enligt artikel 4.1 och som täcker samma risker som dessa förmåner. (Grundförutsättningen är således att den berörda personen också uppbär en ”normal” förmån, det rör sig t.ex. om en förmån som ”fyller ut” personens inkomst till samma nivå som den minimipension som beviljas medborgare som har rätt till en ”normal” ålderspension för förvärvsarbetande, om denna pension är lägre än den lagstadgade minimipensionen). I denna kategori ingår också förmåner som beviljas tillsammans med en ”normal” förmån enligt artikel 4.1, men som täcker en annan risk än dessa förmåner. (Grundförutsättningen är således att personen också uppbär en ”normal” förmån, t.ex. pensionstillägg på grund av fysisk eller psykisk funktionsnedsättning.)

FÖRMÅNER SOM UTESLUTANDE ÄR AVSEDDA FÖR FUNKTIONSHINDRADE

8. Det kan röra sig om förmåner som utges till eller för en funktionshindrad person för att täcka de merkostnader som funktionsnedsättningen medför. Det kan t.ex. vara bidrag till omkostnader för vård och förflyttning, eller förmåner som är avsedda att garantera en minimiinkomst.

9. Det kan röra sig om förmåner som är avsedda att ge en funktionshindrad person stöd att få arbete, att behålla ett arbete eller att ge stöd i samband med andra arbetsrelaterade behov.

10. Det kan också röra sig om förmåner som beviljas en person som tillhandahåller vård och service för en funktionshindrad person i enlighet med punkt 8 eller punkt 9.

Pinto PIZARRO

Ordförande i Administrativa kommissionen